

[Udenrigsministeren.]

og hverv sker efter forholdstal; henvisningen i den nugældende nævnslov til reglen om valg af statsrevisorer er forældet. De øvrige ændringer i forhold til den nugældende lov søger deres begrundelse i praksis. Således er antallet af nævnsmedlemmer foreslået forhøjet til 17 i overensstemmelse med sædvanlig udvalgspraksis, ligesom det gennem praksis oprettede hverv som næstformand foreslås lovfæstet. Formuleringen af § 3 tilsigter at fastslå, at regeringen ikke selv skal have adgang til, udenom formanden, at indkalde nævnet. Endelig bør det omtales, at da den gældende lovs § 5 er gået ud af brug, er forslaget til ny § 5 omarbejdet, således at man alene bevarer 6 medlemmers ret til at kræve beretning afgivet til folketinget om visse sager, for hvilke tavshedspligt ikke gælder.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvilje.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om beskæftigelse af ufaglærte arbejdere ved arbejde, der i henhold til overenskomst, aftale eller igennem bindende coutume er forbeholdt faglærte arbejdere. [Af Henry Christensen m. fl.].

Valgt blev: *Lindberg, Ingvard Dahl, Einer-Jensen, Carl P. Jensen, Kjældgaard, Wiggo Larsen, Hans Rasmussen, Ravn, Henry Christensen, Jørgen Gram, Karlskov Jensen, Thorkil Kristensen, Sønderup, Poul Sørensen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Adolph Sørensen og Bertel Dahlgaard.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til undervisningsministeren af Erik Eriksen, Jørgen Gram, Thorkil Kristensen, Harald Nielsen, Ole Bjørn Kraft,

Aksel Møller, Reedtz-Thott og Poul Sørensen. („Hvilke oplysninger kan undervisningsministeren give tinget vedrørende fjernsynets udvikling i den nærmeste fremtid?“)

Ordføreren for forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Efter debatten forleden dag om radiospredning er der ikke for mig nogen grund til at give en længere begrundelse for denne forespørgsel. Når de to partier, venstre og det konservative folkeparti, har ønsket en forhandling her i tinget og ikke har villet tiltræde, at spørgsmålet om en udvidelse af fjernsynstjenesten afgøres alene ved en beslutning i finansudvalget om størrelsen af licensen for radio og fjernsyn, er sagen ganske enkel og ligetil. Det er nemlig vor opfattelse, at spørgsmål af principiel og afgørende betydning — selvom de er af bevillingsmæssig karakter og bygger på eksisterende lovgivning — må gøres til genstand for en åben debat her i tinget, så at problemerne kan blive stillet op og offentligheden få lejlighed til at høre de forskellige synspunkter fremført, inden afgørelsen træffes. Det er vort håb, at der i finansudvalget må udvikle sig en sådan praksis ved behandlingen af den slags spørgsmål, at mere faste regler kan blive resultatet. Jeg er personlig ikke fremmed for nogle af de synspunkter i denne forbindelse, som det ærede medlem hr. Rager forleden dag frematte under finanslovdebatten.

For bevillingen i den højtærede undervisningsministers indstilling til finansudvalget, aktstykke nr. 246, er der naturligvis fuld lovmæssig dækning, men der kan ikke være tvivl om, at i det øjeblik den af ministeren ønskede bevilling er givet, er der taget en beslutning, der i realiteten indfører fjernsynet i Danmark og åbner for en udvikling, om hvilken der intet nærmere står — og måske ikke kan stå — i aktstykket, men som på en række områder vil kunne få vidtrækkende konsekvenser.

Hvad der er tale om, fremgår iøvrigt med al mulig tydelighed af selve aktstykket.